ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'.—ΑΡΙΘ. 149. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1903.

ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

Ὁλόκληρος ἡ νῆσος, καὶ πολὺ δικαίως, πλέον παντὸς ἄλλου ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀμμοχώστῳ ἀρξαμένου ἤδη νὰ καθαρίζεται λιμένος.

Εἶνε δὲ ἡ προσοχὴ αὕτη τὰ μέγιστα δεδικαιολογημένη καὶ ἀνάλογος πρὸς ὅσα ἀγαθὰ ἐκ τοῦ ἔργου τούτου προσδοκᾶ καὶ ἀπεκδέχεται ὁ τόπος, εἶνε δὲ καὶ τὸ πρῶτον τοσαύτης σημασίας, ὅπερ γίνεται ἐν Κύπρῳ ὄχι μόνον ἐφ' ὅσον ἐξικνεῖται ἡ μνήμη τῶν γεροντοτέρων τῆς ἐποχῆς μας ἀλλὰ καὶ πολὺ περισσότερον ἀκόμη, ἀφ' ἧς ἐποχῆς αἱ τριήρεις τοῦ Εὐαγόρα, καὶ αἱ πεντηκοντήρεις τῶν Πτολεμαίων καὶ αἱ Ἐνετικαὶ ἁρμάδαι κατέπλεον καὶ ἀπέπλεον εἰς τοὺς ἀσφαλεῖς λιμένας τῆς Ἀμμοχώστου καὶ τῶν λοιπῶν παραλίων πόλεων.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλος λόγος δικαιοῖ τοὺς κατοίκους μετὰ μερίμνης ν' ἀποβλέπωσι πρὸς τὰς ἐργασίας τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ λιμένος τούτου, διότι ἅπαν τὸ ποσὸν ὅπερ ὑπὲρ αὐτοῦ θὰ δαπανηθῇ δὲν τὸ διέθεσε οὔτε προσῆλθε ἐκ γενναίου τινὸς δωρητοῦ ἀλλὰ ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Κυπριακοῦ, ὅπερ βεβαίως δὲν εἶνε τοσοῦτον πλούσιον καὶ ὑπέρπληρες ὥστε νὰ μὴ ἐνδιαφέρῃ ἐὰν ἑκατοντάδες τινὲς χιλιάδων λιρῶν δαπανηθῶσι τοιουτοτρόπως ὥστε οὐδὲν ἄλλο νὰ παραγάγωσι παρὰ μόνον ἓν θεαματικώτατον ἀνεμοσκόρπισμα.

Καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ ἠγωνίζοντο ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐψήφιζον τὴν δαπάνην καὶ τὸ ἔργον μὲ τὴν ἰδέαν καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ πατρὶς των ἀποκτᾷ τοιουτοτρόπως ἕνα σωστὸν λιμένα, ἄξιον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν συγκοινωνίαν καὶ νὰ συντείνῃ εἰς τὸ νὰ ἴδῃ ἡ νῆσος ὁλόκληρος ἡμέρας πολὺ καλητέρας.

Μ' ὅλα ταῦτα εἰς πάντων τὰς καρδίας ἐπεκράτει πάντοτε εἷς ἀόριστος φόβος περὶ τοῦ ἔργου τούτου, ὅστις ἀναμφιβόλως εἶχε τὰς ρίζας του καὶ τὴν ἀρχήν του ἀπὸ παρόμοιον ἔργον ἐν τινι ἄλλῃ τῆς νήσου ἀκτῇ, ὅπερ τό μόνον τὸ ὁποῖον κατώρθωσε ὑπῆρξε νὰ καταφάγῃ, χωρὶς νὰ γίνῃ τοιοῦτον ὥστε καὶ κατὰ τὸ ἐλάχιστον νὰ δύναται νὰ ἐκτελῇ τὸν προορισμόν του, ἀρκετὰς πάλιν χιλιάδας λιρῶν. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν δύο λιμενικῶν ἔργων ὅτι τὸ μὲν παλαιότερον ἐγένετο ἁπλῶς διὰ κονδυλίου ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Νήσου, τὸ δὲ ἤδη γινόμενον διὰ δανείου σημαντικοῦ, ἠγγυημένου ἐκ τοῦ περιφήμου ἀκριβικοῦ ταμείου, τουτέστι, σφηριζομένου ἐπὶ τοῦ προϊόντος ἐκτάκτου τοῦ λαοῦ φορολογίας.

Ὅθεν δὲν εἶναι καθόλου παράξενον τὸ ὅτι πάντες ἐθορυβήθησαν ἐκ τῶν προσφάτων διαδόσεων ὅτι τάχα ὁ κατασκευαζόμενος λιμὴν τῆς Ἀμμοχώστου δὲν θὰ γίνῃ ἐπὶ τῶν ἴχνων τοῦ παλαιοῦ ἀλλὰ μὲ ἔκτασιν μόνον ὀκτακοσίων ποδῶν μήκους καὶ πεντακοσίων πλάτους.

Ἐν τούτοις αἱ διαδόσεις αὗται—ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπεύχεται πᾶς τις νὰ εἶνε ἀκριβεῖς—δὲν ἔχουσι βεβαίως καμμίαν βάσιν καὶ δὲν δύνανται νὰ πιστευθῶσι, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι ὁ νόμος ὁ ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ ψηφισθεὶς περὶ κατασκευῆς λιμένος ἐν Ἀμμοχώστῳ, ρητῶς προβλέπει περὶ καθαρισμοῦ καὶ ἐπισκευῆς τοῦ ἀρχαίου λιμένος τῆς πόλεως.

Ἐκτὸς πλέον ἐὰν ἡ Κυβέρνησίς μας ἔβαλε κατὰ νοῦν, ὅπως εἰς τόσα ἄλλα, νὰ παρασπονδήσῃ καὶ νὰ ἀστειευθῇ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Εἰς πάντα τυχὸν ἀναγινώσκοντα τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν, ἧτις ἀφορᾷ τὸ Ἀρχιεπισκοπικόν μας ζήτημα, καὶ ἥτις ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ φύλλα τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, γεννᾶται ἡ ἰδέα ὅτι ὁ ἐν Νοτίῳ Ἀφρικῇ διατρίβων Ὑπουργὸς θὰ εὑρίσκετο λίαν ἀπησχολημένος μὲ τὰς τρομακτικὰς ὑποθέσεις τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ νέων κτήσεων, καθ' ἣν στιγμὴν συνελάμβανεν ἐν ᾧ καὶ ἀπέστελλε τὸ δεύτερον περὶ τοῦ ζητήματος γράμμα του.

Τὸ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ὅπως ἔχει εἶνε σαφής, εἶνε ἀδύνατον νὰ λεχθῇ ἔστω καὶ ἂν ἴσταλη ὡς διαφώτισις τοῦ προγενεστέρου γράμματος τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἀπ' ἐναντίας δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ ἄκρον ἀντίθετον τῆς διαφωτίσεως. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ κ. Τσταμπερλαιν εἶχεν ἀποφασίσῃ ὡρισμένως νὰ μὴ μὸς εἴπῃ τίποτε καὶ ἀπέστειλεν ἁπλούστατα ἕνα ἔγγραφον διπλωματικὸν ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα κατ' ἀνάγκην γίνονται ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ γίνωσιν.

Ὅτι, ὅμως πλέον παντὸς ἄλλου σημείου διαφαίνεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ εἶνε ποιά τις τάσις πρὸς ἐπέμβασιν εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας μας, καὶ εἶνε ἀρκούντως σαφὴς ἡ τάσις αὕτη ὥστε νὰ ἐννοῆται ὑφ' ἁπάντων.

Τούτου οὕτως ἔχοντος εἶνε ἀμφίλογον ἐὰν θὰ εὑρεθῇ σοβαρότης νησιώτης, ὅστις θὰ ἐπικροτήσῃ ἐπέμβασιν πολιτικῆς ἀρχῆς, καὶ μάλιστα ἀλλορύλου καὶ ἑτεροδόξου, εἰς ζήτημα καθαρῶς θρησκευτικὸν τῆς αὐτονόμου καὶ αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Τοιαῦται ἐπεμβάσεις, εἶπεν ὠνειρεύθη νῦν ὁ κ. Ὑπουργός, θίγουσαι δὲ εἰς τὰ κυρία τὴν ὑπόστασιν ὁλοκλήρου ἐκκλησίας, λαβούσης ἀπὸ χρόνων ἀμνημονεύτων καὶ κατεχούσης μέχρι τῆς σήμερον περίβλεπτον θέσιν ἐν τῇ περιλάμπρῳ χορείᾳ τῶν λοιπῶν ἀνεξαρτήτων τῆς Ὀρθοδοξίας ἐκκλησιῶν, δὲν ἐγένοντο οὔτε εἰς χρόνους δουλείας ἀπαραδείγματίστου, καθ' οὓς τὸ Γένος ἦτο πολιτικῶς ἀφανὲς καὶ νεκρόν, ἀντεπάλεε δὲ κατὰ τῶν δυσχῶν βαρβάρου τυραννίας, ἐρρωμένως καὶ ἀποτελεσματικῶς ἀνθίστατο μόνον διὰ τῶν σταυροφόρων ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Δάκτυλον, ταράττοντα τὰ θέσμια καὶ τοὺς κανόνας τοὺς ἐπὶ βάσεων θρησκευτικῶν ἀσυλεύτων ἐρειδομένους, τοὺς ὁποίους ἔθεσε τῇ Ἐκκλησίᾳ του Αὐτὸς ὁ Θεάνθρωπος, δὲν ἐκίνησέ ποτε οὔτε Σουλτᾶνος ὁ κατακτητής, ὁ κατασυντρίψας μίαν ὁλόκληρον κοσμικὴν Αὐτοκρατορίαν, οὔτε καὶ κατὰ πολὺ φοβερώτεροι αὐτοῦ διάδοχοι, οὔτε οἱ καθυποτάξαντες τὴν νῆσον Μουσταφάδες, οὔτε οἱ κατασπαράξαντες αὐτὴν Κουτσοὺχ Μεχεμέται.

Αἱ αὐτοκέφαλοι τῆς ὀρθοδοξίας Ἐκκλησίαι, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ τῆς Κύπρου, ἐξέλεγον πάντοτε τοὺς ἀρχηγούς των ἔχουσαι μόνον ὑπ' ὄψιν τοὺς ἱεροὺς νόμους των, οὐνατὸν δὲ ἡ ἱστορία μας ν' ἀναφέρῃ παντοίας καταπιέσεις τοῦ δεσπότου ἀλλ' οὐδεμίαν τοιαύτην ἥν νὰ δύνατται νὰ μιμηθῇ κατὰ τὰς ἡμέρας μας Ὑπουργὸς Κράτους σεβομένου ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὰ δίκαια τῶν ἐθνικοτήτων.

Ἔξοχον δὲ εὐτυχῶς ἀπαρχὴν ὡς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικά μας ἐποιήσατο

διὰ τοῦ δευτέρου αὐτῆς Ἀρμοστοῦ ἐν Κύπρῳ ἡ Κυβέρνησις τῆς ἀοιδίμου Ἀνάσσης Βικτωρίας, ἀναγνωρίσασα, οὕτως εἰπεῖν, τελείαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς ζητήματα ἀφορῶντα τὴν διοίκησίν της.

Ἐνθυμοῦνται οἱ πλεῖστοι βεβαίως ὅτι κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς κατοχῆς, χηρεύσαντος τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου Κυρηνείας καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου εὑρέθησαν κατὰ πρῶτον τότε οἱ κάτοικοι εἰς ἀμφιβολίαν ἐὰν ὤφειλον νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ νέου Μητροπολίτου ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, ὡς συνειθίζετο ἐπὶ Τουρκίας.

Καὶ ἐνθυμοῦνται πάντες τί ἀπήντησεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τῆς ἀναγνωρίσεως ὁ τότε Μέγας τῆς Νήσου Ἀρμοστὴς Σὶρ Βίττωλφ, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις οὐδαμῶς σκοπεῖ ν' ἀναμιχθῇ τὸ παράπαν εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς νήσου, καὶ ὅτι θ' ἀναγνωρίσῃ ὃν ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἤθελεν ὑποδείξει ὡς ἐκλεγέντα.

Συμφώνως δὲ πρὸς ταῦτα καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν παντὸς προσπίπτει ἀμέσως τὸ ὅτι εἰς τὰς μετὰ ταῦτα ἐκλογὰς θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐπενέβη κατὰ τρόπον μειοῦντα τὰ δικαιώματα τῆς ἐκκλησίας μας, οὔτε κἂν τυπικῶς ἀνεγνώρισε τοὺς ἐκλεγομένους.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ὑπουργὸς ἀκόμη ἔχων βεβαίως ὑπ' ὄψιν του τὰ προηγούμενα ἅτινα ἔκρινε βεβαίως ὀρθότατα, εἰς τὴν προλαβοῦσαν ἐπιστολήν του διεβεβαίωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις οἰδόλως σκοπεῖ νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ τοιαύτη δὲ πορεία εἶνε ἀντιρρήτως εὐκτοτάτη ὅπως καὶ διὰ τὸ μέλλον τηρηθῇ, οὔτε βεβαίως, ἐξ ὅσων τοὐλάχιστόν γνωρίζομεν, ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν προαιωνίων δικαιωμάτων καὶ τῶν κανόνων τῶν αὐτοκεφάλων ἑνὸς θρόνων Ἐκκλησιῶν, ἵνα ὑποτεθῇ ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἄλλως.

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

* * Ὅπου πρόληψις, πρόδοσις δὲν χωρεῖ.

* * Πόσα κακὰ δὲν γίνονται εἰς τὸν κόσμον διὰ πράγματα μηδαμινά.

* * Ἂν δὲν ἦτο τὸ γῆρας, ὁ θάνατος θὰ ἦτο ἀποτρόπαιος, ἀλλ' ἀφοῦ εἶνε τὸ γῆρας. . .

* * Ὅπου παύει ἡ ἀλήθεια, ἀρχίζει ἡ προσποίησις.

* * Ὁ Θεὸς καὶ τὸν ὕπνον δὲν ἀφῆκεν ἀκύμαντον· ἔδωκε τὰ ὄνειρα.

* * Κανεὶς δὲν εἶνε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν τύχην του, οὔτε δυστηρεστημένος ἀπὸ τὸ πνεῦμά του.

* * Ὁ χρόνος παρηγορῇ τὰς θλίψεις καὶ ταπεινοῖ τὰς χαράς.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη μέχρι σήμερον νεώτερόν τι περὶ τοῦ κτιρίου ὅπερ πρόκειται νὰ οἰκοδομηθῇ ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς Μνημείων τῇ Ἀνάσσῃ Βικτωρίᾳ καὶ ὡς Μουσεῖον διὰ τὰ ἔργα τέχνης τῆς νήσου μας.

Οὔτε ἂν ἐγίνοντο νέαι συνδρομαὶ πρὸς αὔξησιν τοῦ ἤδη συλλεγέντος ἀσημάντου σχετικῶς ποσοῦ δι' οἰκοδόμησιν τοῦ κτιρίου, οὔτε ἂν ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται νὰ δείξῃ γενναιότητά τινα ἀσυνήθη.

Ἔχομεν ὅμως σήμερον σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα νὰ μεταδώσωμεν τὴν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν εὐχάριστον εἴδησιν ὅτι οἱ ἁρμόδιοι ἀπεφάσισαν νὰ ἀναθέσωσι τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τοῦ μουσείου εἰς ἀρχιτέκτονα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα Ἀθηναῖον.

Ἡ ἰδέα εἶναι ἀρίστη, ἀλλ' οὔτε ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἄλλως, καὶ θὰ ἦτο ἴδιον ὑψίστης ἀναλγησίας ἡ ὀκνηρία καὶ μιᾶς πενταρχίας, ἐὰν ἀπεφασίζετο νὰ ἀνεγερθῇ τὸ κτίριον τοῦ [illegible] κατὰ τὰ σχέδια τῆς σημερινῆς κυπριακῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

Τὰ ὡραιότερα τῆς ἐποχῆς ἄνθη εἶνε ἀναμφιβόλως τὰ ζουμπούλια ἢ οἱ νάρκισσοι, τὰ κατάλευκα μὲ τὸν κίτρινον κάλυκα εἰς τὸ μέσον.

Ἀποτελοῦσι δὲ τὰ εἰδικὰ ἄνθη ὄχι μόνον θελκτικὸν στολισμὸν ἀλλὰ καὶ ἀντικείμενον βιοποριστικοῦ πτωχῶν χωρικῶν —ἀνθοπωλῶν, ὄχι ἀνθοπωλίδων,—οἱ ὁποῖοι τὰ συλλέγουν ἐπὶ τῶν βουνῶν, διότι εἶνε αὐτοφυῆ ἄνθη τῆς πλουσίας καὶ μυρωμένης κυπριακῆς χλωρίδος, καὶ τὰ χωνεύουν, πληροῦντες ἐξ αὐτῶν καλάθια ὁλόκληρα, εἰς τὴν πόλιν, ὅπου τὰ πωλοῦν μὲ μεγάλην μάλιστα ζήτησιν ἀντὶ μιᾶς δεκάρας τὸ μάτσο.

ΟΙΚΤΡΟΝ ΙΔΕΙΝ

Ἡ Λευκωσία κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἶνε μάρτυς σκηνῶν ἀθλιότητος, ὁποίαι περιγράφονται ὡς ἀπαντῶσαι εἰς τὰ μεγάλα μᾶλλον καὶ πολυάνθρωπα κέντρα, ἅτινα ὡς ἐγκλείουσιν τὴν ὑπερτάτην εὐμάρειαν, κρύπτουσι καὶ τὴν ἐσχάτην δυστυχίαν.

Σμήνη κυριολεκτικῶς ἐπαιτῶν, ὄχι ἐκ τῶν συστηματικῶν καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, κατακλύζουσι τὴν πόλιν, καὶ τὸ μέγιστον μέρος τοῦ ἀριθμοῦ των εἶνε μικρὰ παιδία, ἡλικίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄχι ἀνωτέρας τῶν ἕξ, καὶ γυναῖκες, σύρουσαι αὐτὰ ἀπὸ θύρας εἰς θύραν.

Τὸ θέαμα τῶν τοιουτοτρόπως ψωμοζητούντων γυναικοπαίδων, ἡμιγύμνων, μὲ τὰς ρυτίδας τῆς κακοπαθείας καὶ τὰ ὠχρὰ τῶν στερήσεων χρώματα ἐπὶ τῶν προσώπων των, εἶνε οἰκτρόν. Προέρχονται δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν χωρίων καὶ τῶν μᾶλλον πολλάκις ἀπομεμακρυσμένων τῆς πρωτευούσης, ὅπου ἡ φιλοσπλαγχνία ἔχει ἄφθονα θύματα.

Καὶ ἡ κατάστασις αὕτη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀκόμη δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀτυχῶς ἀθεράπευτος, διότι ... πῶς καὶ ποῖος θὰ τὴν θεραπεύσῃ;

ΚΑΙ ΝΕΑ ΠΑΛΙΝ

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι τὰ πρό τινος εἰς χρῆσιν τεθέντα νέα κυπριακὰ γραμματόσημα, τὰ φέροντα τὴν προτομὴν τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου, θ' ἀντικατασταθῶσιν καὶ πάλιν, ἀντ' αὐτῶν δὲ θὰ κατασκευασθῶσιν ἄλλα μὲ τὴν προτομὴν μὲν τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ φέρουσαν ἤδη στέμμα, ἀκριβῶς ὡς καὶ τὰ ἔχοντα τὴν προτομὴν τῆς ἀοιδίμου Ἀνάσσης Βικτωρίας.

Τὸ γεγονὸς εἶναι, ὡς εἴπομεν, βέβαιον, ἔχει δὲ καὶ τὸν λόγον του, μετὰ τὴν στίψιν νὰ εἰκονίζεται ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐνσήμων φέρων τὸ στέμμα.

Νέαι λοιπὸν καὶ πάλιν συγκινήσεις ἀνὰ τοὺς κύκλους τῶν συλλεκτῶν καὶ τῶν γραμματοσημεμπόρων. καὶ τόσον μᾶλλον καθ' ὅσον μόνον τὰ τῆς κλάσεως τοῦ ἡμίσεως γροσίου ἐτέθησαν μέχρι τοῦδε εἰς χρῆσιν μὲ τὴν προτομὴν τοῦ Βασιλέως ἄνευ στέμματος.

Η ΜΥΣΤΙΚΗ !

Πᾶν ἄλλο ἡ στοιχεῖα κακὰ ἢ κἂν ὑπόπτευς συναντᾷ τις εἰς τὰς στενωποὺς τῆς πόλεώς μας κατὰ οἱανδήποτε νυκτερινὴν ὥραν ἤθελεν ἐπιθυμήσῃ νὰ περιδιαβάσῃ καὶ νὰ πλανηθῇ ῥεμβάζων εἰς αὐτάς, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀξιέπαινος ἡ Δημοσία Ἀσφάλεια.

Δύναταί τις ὅμως νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι ἀντὶ τοιούτων συναπαντημάτων θὰ εὕρῃ τοὺς ζαπτιέδες τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας(;) ὧν ἡ συμπεριφορὰ ἔχει πολὺ τὸ μυστηριῶδες καὶ...μεσαιωνικόν !

Βαδίζετε π. χ. ἀμέριμνος καὶ ἀκούετε αἴφνης ἐξερχομένην ἐκ τῆς ζοφερωτέρας γωνίας τῆς ὁδοῦ μίαν ἀγρίαν κραυγήν :

—Ἔ ! ἔ !

καὶ σὰν καλπασμὸν ἀλόγου ἰθυνομένου ὁρμητικῶς πρὸς ἡμᾶς.

Θὰ σταματήσετε τότε ἀναμφιβόλως καὶ θὰ περιμένετε...τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἕνας φεσοφόρος, μανδυοφόρος καὶ μαγκουροφόρος ἵσταται μετ' ὀλίγον ἐνώπιόν σας, ζητῶν νὰ διεισδύσῃ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μέχρι τῆς ψυχῆς σας·

—Ποιὸς εἶσαι ;

—Καὶ σεῖς τί εἶσθε ;

—Ζαπτιέ..

—Χαίρω πολύ. Τί ἀγαπᾶτε, παρακαλῶ ;

Ὁ κ. ζαπτιὲς σᾶς ἀφήνει καὶ φεύγει χωρὶς οὔτε νὰ σᾶς...καλημυκτίσῃ !

ΟΥΤΕ ΗΜΕΙΣ ΞΕΥΡΟΜΕΝ

Ἰδιοκτήτης ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλητέρων βιομηχανικῶν καταστημάτων τῆς πρωτευούσης μᾶς ἠρώτησεν ἐσχάτως καὶ μᾶς παρεκάλεσεν νὰ τὸν διαφωτίσωμεν καὶ αὐτὸν ἐὰν ἐγνωρίζομεν ἡμεῖς τί συμβαίνει μὲ τὰ μετάλλια τῆς Κυπριακῆς Ἐκθέσεως τοῦ Ζαππείου, ἵνα ἀπεφασίσθη ν' ἀπονεμηθῶσι, εἰς τοὺς βραβευθέντας ἐκθέτας.

Τὰ διπλώματα ἐστάλησαν πρὸ πολλοῦ εἰς αὐτούς, τὸ ἀντίτιμον τῶν με-

ταλλίων ἀπεστάλη ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἐγκαίρως, καὶ μόνον τὸ μετάλλια δὲν ἦλθον ἀκόμη.

Δυστυχῶς οὔτε ἡμεῖς δὲν ἠξεύρομεν τὴν ἀφορμὴν καὶ διὰ τοῦτο παραπέμπομεν περὶ αὐτῆς εἰς τοὺς ἁρμοδίους.

ΜΙΑ ΕΙΔΗΣΙΣ

Τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς ἐπέπρωτο πλὴν πολλῶν ἄλλων κτλῶν καὶ ὠφελίμων νὰ μᾶς διδάξῃ καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν νὰ περιμένωμεν νὰ μᾶς εἴπουν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν πρῶτον τί συμβαίνει ἐδῶ πέρα!

Καὶ εἶναι μὲν ἐξ ἴσης πάσης ἐμπιστοσύνης ἡ ἐνημερότης τῶν Ἀθηναϊκῶν συναδέλφων, αἵτινες ἀνέγραψαν τὴν ἐν ἄλλῃ στήλῃ καταχωριζομένην λύσιν τοῦ ζητήματος.

Πάντοτε ὅμως ἐξαρτᾶται ὄχι μόνον ἀπὸ τὰς περιστάσεις τῶν πραγμάτων ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν προαίρεσιν ἑκάστου τὸ ποσὸν τῆς πίστεως μὲ τὸ ὁποῖον περιβάλλει μίαν εἴδησιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΝΕΑΙ ΙΕΡΑΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Τὸ νέον ἐκκλησιαστικὸν νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς προβλέπει καὶ διὰ τὴν σύστασιν τριῶν ἱερατικῶν σχολῶν ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐξέρχονται ἱερεῖς μετὰ διετῆ φοίτησιν.

Ἑκάστη Σχολὴ κατὰ τὸ νομοσχέδιον θὰ ἔχῃ τρεῖς τάξεις, ἐκ τῶν ὁποίων κατ' ἀρχὰς θὰ ἱδρυθοῦν μόνον δύο.

Ἐκ τῆς λειτουργούσης Ἱερατικῆς Σχολῆς ἐλάχιστοι ἐξῆλθον ἀπὸ τῆς συστάσεώς της μέχρι τοῦ 1901.

Ἐκ τινος στατιστικῆς ἐμφαίνεται, ὅτι ἐφοίτησαν ἐν ὅλῳ εἰς τὴν σχολὴν 905 μαθηταί, ἐξ ὧν μόνον 56 ἐλαβον πτυχίον καὶ διωρίσθησαν.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων πεισθεῖσα ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου ἀπεφάσισεν, ὅπως μεταρρυθμίσῃ οὐσιωδῶς τὴν σχολὴν ταύτην.

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑ

Εἰς τὴν Βουλὴν θὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐτησίας ὑπὸ τοῦ κράτους ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν πρίγκιπα Νικόλαον.

Τινὲς ἐκ τῶν ἐπισήμων βεβαιοῦν ὅτι τὸ ποσὸν τῆς ἐπιχορηγήσεως ταύτης θὰ ὁρισθῇ εἰς 100 χιλ. δραχμῶν, ἄλλοι δὲ ὅτι δὲν θὰ εἶναι κατώτερον τῶν 150 χιλ. δρ.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἡ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ δραστηρίως παρασκευάζουσα τὴν ποικίλην νομοθετικὴν ἐργασίαν ἣν θὰ ὑποβάλῃ πρὸς ψήφισιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἐκ τῶν πρώτων δὲ θὰ ὑποβληθῇ καὶ ὁ προϋπολογισμός, εἰς οὗ τὴν σύνταξιν ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου καταγίνεται ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης.

Λέγεται ὅτι εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργείων σύδεμία πρόσθηκη δαπανῶν ἔχει ἀναγραφῇ ὡς π.χ. δι' ἐξοπλισμὸν τοῦ στρατοῦ ἢ ἐνίσχυσιν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως. Ἀπ' ἐναντίας οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν δύο τούτων ὑπουργείων θὰ παρουσιασθοῦν κατὰ πολὺ περικεκομμένοι καὶ μικρότεροι τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Ἀνεγράφη δὲ ὑπὸ τινων ἐνημερίδων ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1903—1904 περιλαμβάνει 6 1)2 ἑκατομμ. δραχμῶν εἰσφορὰν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν τοῦ ἔτους 1902.

ΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως ἐπανελήφθησαν αἱ χάριν τῶν ἑορτῶν διακοπεῖσαι διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Μέχρι τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Φεβρουαρίου θέλουσι λήξει αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν Ἐμπορικὴν Σύμβασιν, ἐπὶ τῶν κυριωτέρων ὅρων τῆς ὁποίας συνεφώνησαν ἤδη οἱ Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι πληρεξούσιοι.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως ταύτης, τοῦτο ὡρίσθη εἰς 18 ἔτη.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως, ἡ ἐπὶ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιτροπὴ προβᾶσα εἰς τὸν διορισμὸν ὑπαλλήλων ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῶν Νομαρχιῶν ἀπέκλεισε τοὺς Ἕλληνας, διορίσασα ἀντὶ τριῶν Τούρκους καὶ ἕνα Ἀρμένιον.

Ὁ ἀποκλεισμὸς οὗτος τῶν Ἑλλήνων ἀποδίδεται εἰς ἐπιθυμίαν τῆς Πύλης, ὅπως ἀποφύγῃ διορισμοὺς Σλαύων, οὓς θὰ συνεπήγετο ὁ διορισμὸς τῶν πρώτων.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος ἔγραψε πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἀναγγέλλων τὴν προσεχῆ κάθοδον τοῦ Διαδόχου τῆς Γερμανίας εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διάδοχος θὰ μεταβῇ πρῶτον εἰς Ἀθήνας καὶ εἶτα εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Δὲν εἶνε ὅμως ἀκριβῶς γνωστὴ ἡ ἐποχὴ τῆς καθόδου τοῦ Διαδόχου τῆς Γερμανίας.

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα θὰ συνοδεύσῃ τὴν Α. Β. Υ. τὸν πρίγκιπα Γεώργιον Ὕπατον Ἀρμοστὴν ἐν Κρήτῃ, ἐπιστρέφοντα εἰς Χανία.

Ἡ Βασίλισσα θὰ ἐπέστριφεν ἐκ ἐκ Κρήτης ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ταύτης διότι τὴν 15 τοῦ μηνὸς θὰ ἑωρτάζοντο τὰ γενέθλια τῆς Πριγκιπίσσης Ἑλένης.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

ΟΙ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ὑπό τινος τῶν κ.κ. ὑπουργῶν κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ Ἑλλήνων ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου ἀνῆλθον μέχρι τοῦδε εἰς 2,200 Αἰγυπτιακὰς λίρας.

Ὑπολογίζεται δὲ ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο ταχέως θ' αὐξηθῇ διὰ νέων προσφορῶν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ πλουσίων ὁμογενῶν.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ

ΠΟΤΕ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ Η ΒΟΥΛΗ

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἡ Βουλὴ ἐπρόκειτο νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐνεκα τῶν ἑορτῶν διακοπείσας ἐργασίας της τὴν 13 τοῦ μηνός, εἶχεν δὲ πρὸς τοῦτο ἐπανέλθει ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἱκανὸς ἀριθμὸς βουλευτῶν, ὧν οἱ πλεῖστοι κυβερνητικοί.

Ἡ Βουλὴ κατ' ἀρχὰς θ' ἀσχοληθῇ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν, δὲν ἔπαυσε δὲ βεβαιούμενον ὅτι πολλαὶ ἐκλογαὶ θὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΕΡΑΝΩΝ

Ὑπεβλήθη ἤδη εἰς τὸν Βασιλέα πρὸς ὑπογραφὴν τὸ διάταγμα τῆς συστάσεως τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, τὸν δήμαρχον κ. Μερκούρην, τὸν πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Καζάζην, τὸν καθηγητὴν τῆς Ἑλληνικῆς γραμματολογίας κ. Γ. Μιστριώτην καὶ τοὺς κ.κ. Στρέιτ καὶ Πεσμαζόγλου.

Αἱ συνδρομαὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐξακολουθοῦσιν διηνεκῶς καὶ γενναῖαι ν' ἀποστέλλωνται ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου. Μία ἑορτὴ ἣν διωργάνωσε τὸ ἐν Πειραιεῖ τμῆμα τοῦ συλλόγου «Ἀναπλάσεως» ἀπέφερε ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τὸ ποσὸν τῶν 2,500 δραχμῶν. Ὁ ἐκ Πειραιῶς δὲ βουλευτὴς καὶ μεγαλοβιομήχανος κ. Λιγυνὸς ἀπέστειλε 1000 δραχμάς.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Ο κ. ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Πότε ἔρχεται.

Καθ' ἃς ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληροφορίας ὁ ἀπὸ ἑπτὰ περίπου μηνῶν ἀπουσιάζων ἐπ' ἀδείᾳ ἐκ τῆς νήσου Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως κ. Α Γιάγκ ἀφικνεῖται τὴν 14ην (ξ.ν) Φεβρουαρίου καὶ ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά του τὴν 16ην τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ο ΛΙΜΗΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἐκυκλοφόρησε τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ περίεργος διάδοσις ὅτι ὁ ἤδη καθαριζόμενος λιμὴν τῆς Ἀμμοχώστου θὰ ἐπισκευασθῇ τόσον μόνον ὅσον νὰ σχηματισθῇ κατὰ μὲν τὸ μῆκος ὀκτακοσίων ποδῶν, κατὰ δὲ τὸ πλάτος πεντακοσίων.

Τὸ στόμιον δὲ τοῦ λιμένος θὰ εἶνε εὐρὺ ἑκατὸν πεντήκοντα ποδῶν.

Καὶ ὁ σιδηρόδρομος.

Ἤρξαντο ἤδη διάφοροι καταμετρήσεις μεταξὺ Λευκωσίας—Κυθραίας διὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Ἀμμοχώστου—Λευκωσίας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΙΤΙΟΥ

Ἀρίκετο χθὲς ἐκ τῆς Μητροπόλεώς του εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ὁ Αὐτοῦ Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης Κιτίου.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἄφιξις τοῦ Μ. Κιτίου ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα.

ΧΩΡΙΚΟΙ ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΜΕΝΟΙ

ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΠΑΡΕΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πλέον τῶν τεσσαράκοντα κατοίκων τοῦ χωρίου Ἄσιας τῆς Μεσαορίας, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἱερέα των προσῆλθον εἰς τὸ γραφεῖόν μας παραπονούμενοι διὰ ποικίλας δυσκολίας τὰς ὁποίας τοὺς παρεμβάλλει ἡ Κυβέρνησις.

Τὸ χωρίον των συνδέεται μὲ ὅλα τὰ πέριξ διὰ δρόμων εὑρισκομένων εἰς πολὺ κακὴν κατάστασιν. Ἕνεκα τούτου ὁ Μουχτάρης καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χωρίου δὲν ἐθεώρησαν ἀπαραίτητον νὰ συγκατατεθῶσιν, ὅπως οἱ χωρικοὶ κατὰ τὸν «περὶ χωρικῶν ὁδῶν νόμον» ἐργασθῶσι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην πρὸς κατασκευὴν ἁμαξιτῶν ὁδῶν, διότι ἔχοντες ἤδη τὰς γεωργικάς των ἐργασίας θὰ ἐζημιοῦντο λίαν ἐὰν ἐδαπάνων τὸν καιρόν των εἰς ἄλλας, αἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἄλλοτε. Ὁ Διοικητὴς Ἀμμοχώστου ἐν τούτοις ἐφερε τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ἰδαρὲ, καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ χωρικοὶ πληρώσωσι συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον, ἀντὶ τῶν ἓξ ἡμερῶν ἐργασίας, δώδεκα σελλίνια, ἤτοι τὸ διπλοῦν ἡμερομίσθιον, ἐξεδόθησαν δὲ πρὸς τοῦτο ἐναντίον των καὶ κατασχετήρια.

Τὸ πρᾶγμα ὡς μᾶς ἐβεβαίωσαν οἱ χωρικοὶ τοὺς φέρει εἰς μεγάλην στενοχωρίαν ἕνεκα τῆς ἐκ τῆς ὀυσεντηρίας ἐπικρατούσης ἀνεχείας μέχρι τοιούτου βαθμοῦ ὥστε ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ν' ἀναγκάζωνται νὰ τρέφωνται μὲ χόρτα

Ἡ ἀρδευσις.

Ἐκτὸς τούτων οἱ χωρικοὶ παρεπονοῦντο ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ποτίσωσι τὰς γαίας των ἐκ τοῦ μέχρι τοῦδε πολλάκις πλημμυρίσαντος χειμάρρου Γιαλίας διότι, τσιφλίκια καὶ χωρία πλησιέστερα πρὸς τὰς πηγὰς αὐτοῦ, μὴ ἔχοντα ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ποτίσωσι, κόπτουσι τὸ ὕδωρ τοῦ χειμάρρου.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἄσιας καὶ τῶν πλησίον χωρίων ἔκαμαν πολλάκις παραστάσεις ἐπὶ τούτῳ πρὸς τὸν Διοικητὴν, ὅστις τοῖς εἶχεν ὑποσχεθῇ νὰ λάβῃ μέτρα, χωρὶς ἐν τούτοις μέχρι σήμερον νὰ ἐνεργήσῃ οὔτε τὸ ἐλάχιστον πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀδικήματος.

ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΒΡΟΧΑΙ

Ἀπαραίτητοι πλέον.

Ἡ σήμερον λήγουσα ἑβδομὰς διῆλθεν ἐν μέσῳ ψύχους καὶ παγετῶν χωρὶς οὔτε μία σταγὼν ὕδατος νὰ πέσῃ καθ' ὅλον τὸ διάστημα ξηρὸν εἰς τὴν Νῆσον.

Τὰ σπαρτὰ καίτοι ποτισμένα ἐκ τῶν προηγουμένων βροχῶν ἤρχισαν νὰ μαραίνωνται χωρὶς ὅμως ἀκόμη νὰ ὑποστῶσι βλάβην τινά. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ἀρχομένης ἑβδομάδος βρέξῃ προλαμβάνεται πᾶς κίνδυνος εἰς ὃν εἶνε ἐκτεθειμένη ἡ γεωργία ἐὰν ἡ παροῦσα κατάστασις ἐξακολουθήσῃ.

Αἱ βροχαὶ ἄλλως τοῦ Ἰανουαρίου θεωροῦνται ἀπαραίτητοι ὑπὸ τῶν γεωργῶν μας καὶ ὅταν ἀκόμη ἓν συμβῶσι τοσαῦτα πάγη ὅσα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας

Ἡ κατάστασις αὕτη εἶνε σχεδὸν γενικὴ καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον καὶ μόνον εἰς τὰς Ὀρεινὰς Ἐπαρχίας καὶ ἰδίᾳ τὴν Πάφον ὅπου ἔβρεξεν ἀρκετὰ πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἡ γεωργία διατελεῖ εἰς χρείσσονα θέσιν.

ΗΛΥΣΙΣ Τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος.

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΤΑΧΙΣΤΗ

Μία εἴδησις ἐξ Ἑλλάδος.

Ἡ συνάδελφος «Ἑστία» τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῆς φύλλον τῆς 9ης Ἰανουαρίου ἐπαναγράφει, ἀρυομένη, ὡς λέγει, ἐξ ἐπισήμων πηγῶν, τὴν ἑξῆς εἴδησιν περὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος τῆς νήσου μας:

«Κατ' ἐπισήμους ἐκ Κύπρου καὶ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς νήσου, κατόπιν ρητῆς ἐντολῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον δι' ἧς διαταγέλλει τὴν ὑποβολὴν ἀντιπροσώπων ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας, οἵτινες, συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, συνερχόμενοι εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θὰ ὑποδείξουν τὸν μέλλοντα Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου.

«Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων θὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τὴν 30ην Ἰανουαρίου.

«Ὑποψήφιοι διὰ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον εἶνε τρεῖς ἱεράρχαι, ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων ὑποδειχθέντες, οἱ κ. κ Καραβαγγέλης καὶ Εὐκλείδης καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Φερόπουλος.

«Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων δὲν περιλαμβάνονται οὔτε ὁ Μητροπολίτης Κυρηνείας, οὔτε ὁ Μητροπολίτης Κιτίου, περὶ τοὺς ὁποίους ἐδημιουργήθησαν τὰ ὀλέθρια ταράξαντα τὴν ἡσυχίαν τῆς νήσου κύματα.

«Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας φίλοι τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος προέβησαν εἰς ἐπαναστάσεις πρὸς τὸν Ἄγγλον Ἁρμοστὴν τῆς Κύπρου διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκδοθεῖσαν ἐγκύκλιον. Ὁ Ἁρμοστὴς ὅμως εἰς ἀπάντησιν ἐδήλωσε, ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην τῆς Συνόδου ἐνέργειαν καὶ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν δύο πρώτων ὑποψηφίων συμφωνεῖ πλήρως καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἐπέμβῃ κατὰ τὰς ἐκλογάς, θὰ περιβάλῃ διὰ τοῦ κύρους της τὸν ἐκλεχθησόμενον καὶ θὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνάληψιν τῶν ὑψηλῶν του καθηκόντων».

Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ

Εὑρίσκεται εἰς ὕφεσιν.

Ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται εἰς ὕφεσιν ἡ χολέρα ἐν Αἰγύπτῳ.

Ἡ Κυβέρνησίς μας ὑποβαλλει ἐκόμη τὰς ἐκεῖθεν προελεύσεις εἰς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν κάθαρσιν. Αἱ δὲ κυκλοφορήσασαι τὴν παρελθοῦσα ἑβδομάδα φῆμαι περὶ ἐντάσεως τῆς ἐπιδημίας καὶ αὐξήσεως τῶν καθάρσεων προῆλθον ἐκ τοῦ ὅτι ἀτμόπλοιόν τι προερχόμενον ἐξ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ παραμεῖναν ἐπὶ 25 περίπου ἡμέρας εἰς Αἰγυπτιακοὺς λιμένας ἔμεινεν ἀπρόσβλητον, ἐνῷ κατὰ τὸν ἐξ Αἰγύπτου εἰς Μάλταν πλοῦν του συνέβησαν ἐπ' αὐτοῦ ἑπτὰ χολερικὰ κρούσματα καὶ εἷς θάνατος.

Συνεπείᾳ τούτου ὁ κ. Ἀρχίατρος ἐκράτησε τοὺς διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐλθόντας ἐπιβάτας ἐπὶ ἑπτὰ ὥρας περιπλέον, μέχρις ὅτου λάβῃ πληροφορίας ἐξ Αἰγύπτου.

Τὸ συμβὰν τοῦ εἰρημένου διὰ Μάλταν ἀτμοπλοίου ἐξηγεῖται διὰ τοῦ ὅτι πιθανώτατα ὑπῆρχεν ἐπ' αὐτοῦ βυτίον ὕ-

«ΚΥΠΡΙΟΣ»

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα	»	8.
Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	20.
Ἕκαστον φύλλον	**γρ.**	**2.**

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2.
Διατριβαί: ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης ἀριθ. 8

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου»

ὅατος μεμολυσμένου, οὗτινος ἐγίνετο χρῆσις κατὰ τὸν ἐξ Αἰγύπτου εἰς Μάλταν πλοῦν.

Ὁ κ. Ἀρχίατρος χάριν ἀσφαλείας διέταξεν ὅπως τὰ ἐξ Αἰγύπτου πλοῖα, ἀφικνούμενα εἰς τὴν Νῆσόν μας, ἁλλάζουσι τὰ ὕδατά των, παραλαμβάνοντα νέα ἐντεῦθεν.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Β Υ. ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΗΣ
ΣΟΦΙΑΣ

Προσκαλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ ἐκθέσωσι τὰ προϊόντα των ἵνα ἐγγραφῶσι διὰ τὸν ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς χῶρον, δηλοῦντες τοῦτο ἐγγράφως πρὸς τὸν

Κον Γ. Π. Λ. Μαυροΐδην ἐν Λάρνακι καὶ Λευκωσίᾳ

Πρὸς τὸν Κον Γ. Μ. Ι. Εὐθύβουλον ἐν Λεμησσῷ

Πρὸς τοὺς Κ. Κ. Σ. Παυλίδη καὶ Σια ἐν Πάφῳ.

Πρὸς τοὺς Κ. Κ. Ἀδελφοὺς Γεωργίου ἐν Ἀμμοχώστῳ.

ΕΣΠΕΡΙΣ ΜΟΥΣΙΚΗ

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην κατὰ τὴν 9ην ἑσπερινὴν ὥραν δίδεται ἐν τῷ θεάτρῳ Γ. Παπαδοπούλου μουσικὴ ἑσπερὶς ὑπὸ τῆς παρεπιδημούσης ἐνταῦθα καλλιτέχνιδος κυρίας Τεδάλδι.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑσπερίδος εἶνε πλουσιώτατον. ἐξ ἐκλεκτῶν τεμαχίων, ὧν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι κοσμοπλοῦς θὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἑσπερίδα ταύτην.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Τὴν αὔριον Κυριακὴν, 19 τρεχ. κατὰ τὴν 2αν μ. μ. ὥραν, τελοῦνται ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου οἱ γάμοι τοῦ κ. Χριστοδούλου Σ. Μαραγγου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Ὄλγας Χ'' Σταυράκη.

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ὅπως εὐαρεστούμενοι παραστῶσι κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου μετὰ τῶν ἀξιοτίμων οἰκογενειῶν των.

Ὁ πατὴρ τῆς νύμφης
Χ'' Σταυράκης Σαββίδης.

Ἡ θεία τοῦ γαμβροῦ
Στηλιανὴ Ματθαίου.

[Ἡ παροῦσα πρόσκλησις εἶνε ἀντὶ ἰδιαιτέρας.]

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

—Ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοὺς αἰσιωτάτους οἰωνοὺς τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν Κυρηνείᾳ οἱ γάμοι τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Ν. Β. Καρα-ζᾶ μετὰ τῆς δεσποινίδος Δωροθέας Γ. Δημητριάδου. Εἰς τοὺς νεονύμφους ἀπευθύνομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ θερμὰς εὐχάς.

—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐτελέσθησαν ἐν Μασσαλίᾳ οἱ γάμοι τοῦ ἐν Μαγνεσίᾳ ἀπὸ πολλοῦ ἐμπορευομένου ὁρίστου τῆς Κύπρου τέκνου κ. Ἰωάννου Μιχαηλίδου μετὰ τῆς δεσποσύνης Νικολαΐδ Γ. Καλβάρεως. Συγχαίρομεν θερμῶς καὶ εὐχόμεθα εὐτυχῆ τὸν συζυγικὸν βίον.

—Σήμερον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐτελέσθησαν εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν τὴν Λ. Παναγιότητα τὸν Μητροπολίτην Κυρηνείας κ. Κύριλλον πλῆθος πολιτῶν, τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα ἐν σώματι, οἱ ἱερεῖς τῶν συνοικιῶν, κλπ. κλπ.

—Αὔριον Κυριακὴν ὁ κ. Ἰωάννης Παπαπορφυρίου, πρωτοπρεσβύτερος τῆς θεολογίας, θὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Τριμιθοῦντος.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Προϊόντα τῆς Νήσου.

Κριθάρια	τὸ κοιλὸν	γρ.	16—20
Σιτάρια	»	»	30—37
Βρώμη	»	»	13—14
Ὄροβος ἐντόπιος	»	»	40—42
Σταφίδια μαῦρα	»	»	2 1)2
Σταφίδια βραστὰ	»	»	2 1)2
Κουκκιὰ ξηρὰ	»	»	3
Ἄλευρα ὁ σάκκος		»	155—173
Ρακὴ σουμα 20 βαθμ. ἡ ὀκ.		»	3 1)2
Ἔλαια νέας ἐσοδ. ἡ λίτρα		»	30
Οἶνοι μαῦροι τὸ γομάρι		»	160—240
» γλυκεῖς	»	»	140—180
Γλυκάνισος ἡ ὀκὰ		»	4
Μαυρόκοκκος	»	»	2 1)2

Ἀποικιακά.

Ἀγγλικὰ ὀρύζια ὁ σάκκος	Γρ.	210
Ζάχαρι, ὁ »	»	255
Καφὲ ἡ ὀκὰ	»	11
Σάπων Τριπόλεως »	»	7 1)4
Ἑλλ. α'. ποιοτ. Σκλαβούνου-Σημίτη ἡ ὀκὰ	γρ	6.
» » ἄλλων ἐργοστ. β'. ποι.	»	5 3\0
Πετρέλαια ρωσσ. τὸ κιβώτιον	„	68

Ὅλα αἱ λίραι Ἀγγλίας πρὸς 182

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ο ΜΥΘΙΚΟΣ ΑΝΑΔΟΧΟΣ

ΥΠΟ
G. E. FARROW

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

Ὁ πρίγκιψ Ἔϊδι ἐβάδισεν ἐντὸς τοῦ ὄατους αἰσθανόμενος μεγάλην ἀνδρείαν καὶ γενναιότητα, ἀπορῶν δὲ τί κατώρθωμα ἤθελε τύχει νὰ διαπράξῃ κατὰ πρῶτον.

Τὰ δένδρα ἦσαν πυκνότατα καὶ ὑψηλὰ καὶ χαλύφυλλα εἰς τὰς κορυφὰς, οὕτως ὥστε τὸ ὄασος ἐφαίνετο σκοτεινὸν καὶ μελαγχολικόν.

Δὲν ὑπῆρχε κανονικὴ ἀτραπός, ὅθεν ὁ μικρὸς πρίγκιψ ὤφειλε νὰ ἐκλέγῃ τὸν ὁρόμον του, ὅσον καλήτερα ἠδύνατο, διὰ τῶν πυκνῶν θάμνων καὶ τῶν χαμοκλάδων.

Μετ' οὐ πολὺ ὁ ἦχος πειρακτικοῦ κακοήχου γέλωτος προσέβαλε τὴν ἀκοήν του, ἀναβλέψας δὲ ὁ πρίγκιψ εἶδε δύο παράδοξα τὴν ὄψιν πτηνὰ, μὲ πολὺ μεγάλα ράμφη, παρατηροῦντα αὐτὸν μετ' αὐθαδείας.

—Χά! Χά! ἐγέλασε τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν, νὰ πάλιν ἕνα ἀπὸ τὰ γελοῖα ἐκεῖνα ἄπτερα ὀϊπόδα ζῶα. Δὲν φαίνεται ἀνόητος;

Ὁ πρίγκιψ ἔγεινε κατακόκκινος, δυσηρεστήθη δὲ φοβερά. Τὸ νὰ ἀποταθῇ πρὸς αὐτὸν ἕνα πτηνὸν ἐκεῖ, καὶ μάλιστα τόσον ἄσχημον, τοῦ ἐφάνη μεγάλη ὕβρις.

Ἔμελλεν ὅμως νὰ προχωρήσῃ χωρὶς μεγαλειτέραν ἀνησυχίαν, ὅτε τὸ ἕτερον ἔρριξεν ὀξεῖαν παράφωνον κραυγήν: «Εἶμαι περίεργον νὰ μάθω ὁποῖον φαντάζεται τὸν ἑαυτόν του ὅτι εἶναι, στολισμένος τὰν κοῦκλα μὲ ξένα στολίσματα;»

Τοῦτο ἦτο π α ρ ὰ πολὺ, καὶ ὁ πρίγκιψ Ἔϊδι ἐκράτησε τὰς ἡνίας τοῦ ἁλόγου του ὑπὸ τὰ δένδρα καὶ εἶπε μὲ ὅσον αὐστηρὰν φωνὴν ἠδύνατο:

—Ἐσεῖς ἀποτείνεσθε πρὸς ἐμὲ, εἶναι μεγάλη ἀγένεια ἐκ μέρους σας νὰ ὁμιλῆτε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ὅσο δὰ διὰ τὸ ὀϊπόδον, ἐ λοιπὸν, μάθετε ὅτι σεῖς οἱ ἴδιοι εἶσθε ὀϊπόδα ζῶα.

Ἐνόωσεν ὅτι ἦτο ἀρκετὰ ἐξυπνη ἡ παρατήρησις αὕτη, διὰ τὴν περίστασιν, καὶ ἠδέσθη πολὺ ὅταν καὶ τὰ δύο πτηνὰ ἐσκασαν εἰς τὰ γέλοια.

—Δίποδα; Βεβαίως εἴμεθα, εἶπε τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν· ἀλλὰ ἡ μ ε ῖ ς χρησιμοποιοῦμεν τοὺς δύο μας πόδας δι' τὰς ἀνάγκας μας, καὶ ὅταν ἔχωμεν νὰ ἱππεύωμεν ἐπὶ ἄλλων ζώων διὰ νὰ ὑπάγωμεν κάπου. Ἐκτὸς τούτου, μετακειριζόμεθα τὰ ὀϊκά μας πτερὰ καὶ ὅταν φορεῦμεν τὰ ἐνδύματα ἄλλων, προσέθηκε τὸ πτηνὸν κατόπιν.

—Δὲν καταλαβαίνω τί θέλετε νὰ πῆτε, εἶπεν ὁ πρίγκιψ.

—Καὶ βεβαία ὅταν καταλαβαίνεις, ἀπεκρίθη τὸ ἄλλο πτηνόν. Εἶσαι πολὺ βλὰξ διὰ νὰ ἐννοήσῃς ὅτι τίποτε ἀπὸ ὅσα φορεῖς εἶναι ἰ δ ι κ ό ν σου. Ἀπὸ π ο ῦ εἶναι τὸ πτερὸν ἐκεῖνο τοῦ καπέλλου σου, διὰ τὸ ὁποῖον εἶσαι τόσον ὑπερήφανος; Μαδημένον ἀπὸ τὸ ἕνα πτηνὸν ἢ τὸ ἄλλο. Ἀπὸ π ο ῦ εἶναι τὰ θαυμάσια μεταξωτά σου φορέματα; Κλεμμένα ἀπὸ τὰ μεταξωσκουλήκια, τὰ κακόμοιρα. Καὶ τὰ ὑποδήματά σου εἶναι κτυπωμένα ἀπὸ τὸ πετσὶ κάποιου πτωχοῦ πλάσματος, φονευθέντος διὰ νὰ γαυριᾷς σὺ σὰν κολοιὸς μέσα σε πτερὰ παγωνιοῦ. Ὄχ! Τόσο πολὺ γιὰ τὸν στολισμόν σου!

Ὁ πρίγκιψ Ἔϊδι δυσηρεστήθη πολὺ ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ παραδεχθῇ ὅτι ὑπῆρχε κάποια ἀλήθεια εἰς ὅσα τὸ πτηνὸν εἶπεν, ἤρχισε δὲ νὰ λυπῆται ποῦ δὲν ὑ-

πάρχει ἄλλη τόση ἀποστολὴ ἀφοσιώσεως καὶ ὑπερηφάνειας διὰ τὴν ἐξωτερικὴν ὄψιν τῆς προσωπικότητός του ὅσην εἶχε φαντασθῆ.

Προσεπάθει κάτι νὰ σκεφθῆ διὰ νὰ εἴπῃ εἰς ἀπάντησιν, ὅταν τὰ δύο στιγμὴ αἰφνιδίως ἀπέστησαν, μίαν στιγμὴν δὲ ἀργότερα ἤκουεν ὅτι παράξενον θόρυβον μέσα εἰς τὰ χαμάλικα, ὡς ἐὰν κάποιον τεράστιον ὄφις προσπάθει διὰ τῆς βίας νὰ ἀνοίξῃ τὸν ὀρόφον του διὰ μέσου αὐτῶν.

Ἀφοῦ ἀνέμεινεν ὀλίγας στιγμὰς ἀνεπιφύλακτος, ἐπὶ τέλους ἀντελήφθη τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὤμους τριμήτρου τέρατος, τὸ ὁποῖον, ἀπὸ τὰς εἰκόνας ποὺ εἶχεν ἴδει, ἠνόησεν ἀμέσως ὅτι ἦτο Δράκων.

Ἡ καρδία του ἤρχισε νὰ κτυπᾷ, ἔσυρε τὸ ξίφος του ἀπὸ τὴν ζώνην του, διότι ἐνθυμήθη αἴφνης, ἀστραπιαίως, τί ὁ Λάμιος θαλαμηπόλος εἶχεν εἰπεῖ περὶ τοῦ ὅτι θὰ εἶχε κἀμίαν μικρὰν ὑπόθεσιν μὲ ἕνα Δράκοντα.

— Ὑποθέτω, ἐσκέφθη ὁ πρίγκιψ, ὅτι πρέπει νὰ τὸν σκοτώσω, τὸ ὁποῖον εἶναι βεβαίως τιμητικώτατον πρᾶγμα. Πῶ! πῶ! προσέθηκε μὲ κάποιαν φόβον, ὅταν ἐλάλησεν τὸ τέρας ἐφάνη, ὅτι εἶχε κεφάλι ἴδιαν ὅτι ἦτο τόσον μεγάλα ὅσον τοῦτο.

Ὁ ἵππος του ἤρχισε νὰ γίνεται ἀνήσυχος καὶ νὰ ρωθωνίζῃ καὶ νὰ ποδοκτυπᾷ τὸ ἔδαφος ἐν ᾧ τὸ τρομερὸν τέρας ἐσύρετο πλησιάζον, ὁ δὲ πρίγκιψ Ἐδὰ κατέβαλλε μεγίστας προσπαθείας διὰ νὰ τηρήσῃ τὴν θέσιν του.

Πρὸς μεγάλην του ἔκπληξιν, πρὸς τούτοις, ὁ Δράκων ὅταν ἐφάνη οὔτε κατὰ τὸ ἐλάχιστον φοβηθεὶς ἐξ αὐτοῦ καίτοι ἐρράδαινε τὸ ξίφος του καὶ ἠλάλαξε μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις.

Ἠννόησεν ὅτι τοῦτο ἦτο πολὺ ἀσύνηθες, διότι εἰς ὅλας τὰς εἰκόνας, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε εἶχεν ἴδει, ὁ πρίγκιψ τοῦ μυθικοῦ βιβλίου ἵστατο θριαμβευτικῶς ὑπεράνω τοῦ Δράκοντος, καὶ ὁ Δράκων εἶχε λίαν ἐκτοπισμένην καὶ ἀξίαν οἴκτου φυσιογνωμίαν.

Ὁ Δράκων οὗτος, ὅμως, δὲν ἐδείκνυε σημεῖα φόβου, ἀλλ' ἤρχετο εὐθέως κατ' αὐτοῦ φυσῶν, ἀτμοὺς καὶ ἀποπνίων πῦρ ἀπὸ τοὺς ῥώθωνάς του.

Ὁ λευκὸς πολεμικὸς ἵππος τοῦ πρίγκιπος ὠρθοῦτο ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν του καὶ συνεστρέφετο, καὶ ἐν τέλει ἔρριψε τὸν κύριόν του κατὰ γῆς, ὅπου, ἀφοῦ πολὺ δύσκολα ἐστάθη εἰς τοὺς πόδας του, εὗρεν ἑαυτὸν εἰς τὴν χειρίστην θέσιν εἰς ἣν εὑρέθη μέχρι τοῦδε, διότι τὸ ξίφος του ἐθραύσθη κατὰ τὴν πτῶσίν του, καὶ ὁ ἵππος του εἶχεν ἀπομακρυνθῆ τρέχων, ἐχάθη δὲ πολὺ γρήγορα ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του, οὕτως ὥστε αἰσθανόμενος ὅτι τώρα πλέον δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀπολύτως πιθανότης τοῦ νὰ φονεύσῃ τὸ τέρας ὡς εὑρίσκετο ἀνυπεράσπιστος ὁ πτωχὸς πρίγκιψ Ἐδὰ ὑπεχρεώθη νὰ ζητήσῃ τὴν σωτηρίαν του εἰς τὴν φυγήν.

Κατὰ τύχην, τὸ τεράστιον μέγεθος τοῦ Δράκοντος τὸν ἐκώλυε τοῦ νὰ δύναται νὰ κινῆται τόσον ταχέως διὰ τῶν πυκνῶς φυομένων δένδρων ὅσον ἠδύνατο ὁ πρίγκιψ· ἔθεν, δι' ὑπεκφυγῶν μεταξὺ τῶν χαμοκλάδων, καὶ ἐλιγμῶν ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἐνῷ ὁ Δράκων, ὅστις μανιωδῶς τὸν ἐκυνήγει, ἐπλησίαζε σχεδὸν νὰ τὸν ἁρπάξῃ, κατώρθωσεν, ἐπὶ τέλους, νὰ διασώσῃ τὴν ζωήν του, ἀλλὰ κατάκοπος καὶ ἀσθμαίνων, καὶ μὲ τὰ ὡραῖά του φορέματα κατεσχισμένα καὶ κατεστραμμένα.

(ἀκολουθεῖ.)

ΤΑ ΞΕΝΑ

ΤΑ ΡΩΣΣΙΚΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΔΙΕΒΗΣΑΝ ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ

Κατ' εἴδησιν ἐκ Βιέννης βεβαιοῦται καὶ ἐξ ἡμισεπισήμου πηγῆς, ὅτι ἐν ἀκμῇ Ρωσσικὸν τορπιλλοβόλον διῆλθε διὰ τῶν Δαρδανελλίων κατευθυνόμενον εἰς Σεβαστούπολιν.

Τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Γιλδὶζ ἐν τούτοις διέψευσαν τὴν εἴδησιν ἀποδώσαντα αὐτὴν εἰς διαδόσεις τῶν Ἀγγλων ἀνταποκριτῶν, προσπαθούντων να δημιουργήσωσι πάτημα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἀγγλίας.

Σχετικὴ μὲ τὰς διαμαρτυρίας τῆς Ἀγγλίας διὰ τὰ Δαρδανέλλια ἐπωρεῖται ἡ ἐσπευσμένη ἀναχώρησις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας διὰ Λονδίνον μετὰ τοῦ νέου ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

ΔΟΛΟΦΟΝ. ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἷς Ἀρμένιος ἐπετέθη κατὰ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἀρμενίων, τὸν ὁποῖον ἐπυροβόλησε δὶς διὰ ρεβόλβερ καὶ ἐπλήγωσεν ἐλαφρῶς.

Ὁ δολοφόνος συνελήφθη ἀμέσως.

Ὁ Σουλτᾶνος ἐζήτησεν ἐπανειλημμένως πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Πατριάρχου.

Ο ΓΑΜΒΡΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Εἰδήσεις ἐκ Βρυξελλῶν ἀγγέλλουν ὅτι ὁ Μαχμοὺτ παστὰς γαμβρὸς τοῦ Σουλτάνου ἀπέθανεν.

Ὁ Σουλτᾶνος διεταξε τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας, ὅπως πρόβῃ ἀμέσως εἰς τὰς ἀναγκαίας διατυπώσεις διὰ τὴν σφράγισιν τῶν ἐγγράφων του.

Η ΑΡΧΙΔΟΥΚΙΣΣΑ ΣΤΕΦΑΝΙΑ

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς συγχύσεως ἐν ᾗ τηρεῖ εἰσέτι τὸ Εὐρωπαϊκὸν δημόσιον ἡ φυγὴ τῆς πριγκιπίσσης συζύγου τοῦ διαδόχου τῆς Σαξωνίας ἐπῆλθεν ἡ εἴδησις ὅτι καὶ ὁ κόμης Λωναι ἐγκατέλειψε τὴν σύζυγόν του, πρώην ἀρχιδούκισσαν Στεφανίαν. Ὁ γάμος τοῦ κόμητος μετὰ τῆς ἀρχιδουκίσσης ἀρχῆθεν δὲν ὑπῆρξεν εὐτυχής.

Ἡ Στεφανία εἰθισμένη εἰς τὴν λάμψιν τοῦ Θρόνου, δυσκόλως ἠδύνατο νὰ συγκρατῇ τὴν ὑπερηφάνειάν της ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ἀφανοῦς Οὐγγρου εὐπατρίδου· εἰθισμένη εἰς τὸν πολυδάπανον πριγκιπικὸν βίον, σφοδρότατα ἐστενοχωρεῖτο ἐν τῷ μέσῳ τῶν σχετικῶν περιορισμῶν, ἃς ἀπῄτει ἡ νέα οἰκονομικὴ της κατάστασις. Ἐντεῦθεν αἱ ἔριδες μεταξὺ τῶν συζύγων ἦσαν συχνό-

ταται, ἀκολήξασαι εἰς ὁριστικὸν χωρισμόν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΠΥΛΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΑΛΗΔΕΣ

Τὸ κείμενον τῆς ἐγκυκλίου, τὴν ὁποίαν ἡ Πύλη ἀπηύθυνεν ἐσχάτως πρὸς τοὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Συμφώνως πρὸς τὰς ἐπανειλημμένας τοῦ Σουλτάνου διαταγὰς καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, πρῶτον καθῆκον τῶν Γενικῶν Διοικητῶν εἶνε ἡ περιφρούρησις τῆς περιουσίας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ των ὑπηκόων. Ἐν τούτοις ἐξακολουθοῦσιν ἀκυρώματα παράπονα ἐπὶ διαφόρους ὑπερβασίας καὶ ἀμελείᾳ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀρχῶν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων. Ἡ κατάστασις αὕτη ἀντίκειται οὐ μόνον πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ Βαλῆ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς διαταγὰς τοῦ Σουλτάνου.

«Τούτου ἕνεκεν χορηγεῖται εἰς τοὺς Βαλῆδες εἰκοσαήμερος προθεσμία ὅπως συλλάβωσι καὶ τιμωρήσωσι πάντας τοὺς ἀξιοποίνους διαπράξαντας πράξεις καὶ ὑποβάλωσι τὰς σχετικὰς των ἐκθέσεις τῇ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῇ Μεγαλειότητι. Καθίστανται πάντες οἱ ὑπαλλήλοι γνωστὸν, ὅτι ἀσύμφωνος πρὸς τὴν ἐγκύκλιον ταύτην διαγωγὴ θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἄμεσον αὐτῶν ἀπέλυσιν καὶ ταυτοχρόνως τὴν δημιουργίαν μεγάλης εὐθύνης. Ὅθεν οἱ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι μετὰ περισκέψεως νὰ ἐργασθῶσι, συντείνοντες εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐν γένει ἔργου.»

Ο ΝΕΟΣ ΜΕΓΑΣ ΒΕΖΥΡΗΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ὁ πρό τινος διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου μέγας Βεζύρης Φερὶδ πασσᾶς κατάγεται ἐξ Αὐλῶνος τῶν Ἰωαννίνων, ὅπου ἔχει ἐκτεταμένα κτήματα, λέγεται δὲ ἀνὴρ μαθήσεως καὶ γνώστης ξένων γλωσσῶν, ἰδίως δὲ τῆς Γαλλικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς. Τελευταῖον διετέλει πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἡ ἐκ τῆς θέσεως δὲ ταύτης ἀνάρρησίς του εἰς τὴν μεγάλην Βεζυρίαν ἐνέχει πάντως ἰδιαιτέραν τινὰ πολιτικὴν σημασίαν.

Εἰς τὸ καταστημα Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ

Ἔφθασαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ΣΟΚΟΛΑΤΑΙ εἰς πλάκας καὶ διάφορα ἄλλα σχήματα, καὶ ΚΑΚΑΟΝ.

Ἡ ποιότης εἶναι πρώτης τάξεως, αἱ δὲ τιμαὶ ἐφθηνότεραι.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

Ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην

— Ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἀφοῦ συμπληρώσῃ τὴν περιοδείαν του ἀνὰ τὸ Τράνσβααλ καὶ τὴν Ὀράγγην θὰ φθάσῃ εἰς Κεηπτάουν τὴν νύκτα τῆς 17 Φεβρ.

Ἐκ τοῦ λιμένος τούτου δὲ θ' ἀναχωρήσῃ ἐπιστρέφων εἰς Εὐρώπην.

— Πρό τινων ἡμερῶν ἀπέθανεν εἰς Ρώμην ὁ καρδινάλιος Παρόχι, ὅστις κατὰ τὰ τελευταῖα ἕξ ἔτη ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ πιθανώτατος διάδοχος τοῦ Πάπα.

Ὁ καρδινάλιος οὗτος εἶνε ὁ 145ος καρδινάλιος ἐκ τῶν ἀποθανόντων κατὰ τὴν παπωσύνην τοῦ Λέοντος 13ου, ἀπομένει δὲ ἤδη εἰς μόνον ἐκ τῶν κυρδιναλίων οἵτινες ἐξέλεξαν τὸν νῦν Πάπαν.

— Ἐν Βερολίνῳ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν σπουδαστής τις κατεδικάσθη εἰς τριῶν καὶ ἡμίσεως ἐτῶν εἱρκτὴν ἐν φρουρίῳ ἐπειδὴ ἐρόντευσεν ἄλλον σπουδαστὴν ἐν μονομαχίᾳ, ἥτις ἐγένετο ἕνεκα ἔριδος.

Ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἀπεδείχθη ὅτι τὸ θῦμα τῆς μονομαχίας ἐμισοῦσε τὸν ἀντίπαλόν του. Ἦτο μάλιστα δεκαεννέα ἐτῶν οὐδέποτε δὲ εἰς τὴν ζωὴν εἶχε μεταχειρισθῇ πιστόλιον· κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς ἡμέρας τῆς μονομαχίας εἶχε παρακολουθήσῃ καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ ὡρισμένον μέρος μίαν ὥραν ἐνωρίτερον.

Ἤρπασεν ἐσπευσμένως ἓν πιστόλιον καὶ ἀντίκρυσε τὸν ἀντίπαλόν του ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς. Ὁ τελευταῖος ἔρριψε τὸν πρῶτον πυροβολισμὸν ὅστις ἐπέφερε τὸ μοιραῖον τέλος.

— Ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ὅτι τὸ μέρος τοῦ ἐν Βενετίᾳ περιφήμου ἀνακτόρου τῶν Δόγων, ὅπερ γειτνιάζει πρὸς τὴν διώροφα τῶν Στεναγμῶν, ἀπειλεῖται ὑπὸ πτώσεως.

Τὸ ῥῆγμα ἔκαμεν ἐπιρόους προόδους ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ βάρους τῆς λεγομένης Μαρκιανῆς βιβλιοθήκης ἥτις εἶνε ἐκεῖ.

— Μία χήρα βαρόνου πρό τινος ἀποθανοῦσα ἐν Βερολίνῳ ἀφῆκεν εἰς τὸν Κάϊζερ κληρονομίαν 100,000 στερλινῶν. Ἡ βαρώνη ἦτο χήρα τοῦ πρώην τραπεζίτου τοῦ Κάϊζερ.

— Ἡ Βενεζουελινὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ συνάψῃ εἰς βάρος τῆς χώρας δάνειον ὀγδοήκοντα χιλιάδων στερλινῶν.

— Ἡ Ἀβάνα ἐξήγαγε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 208,500,000 ἀπὸ τὰ περίφημα πούρα της.

— Ὁ βαρῶνος Ἐρρίκος Ρότσιλδ, γνωστὸς ἐν Παρισίοις ὡς μανιώδης δι' τὰ αὐτοκίνητα, κατεδικάσθη ἰσχάτως εἰς πρόστιμον 16 σὶλ. καὶ 8 πεν. καὶ εἰς τριῶν ἡμερῶν φυλάκισιν διότι ὡδήγει μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα τὸ αὐτοκίνητόν του.

— Κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς στέψεως Ἐδουάρδου τοῦ Ζ' ὡ, αὐτοκράτορες τῶν Ἰνδιῶν εἰς Δελχί, ἐγένετο καὶ ἐπιθεώρησις 30,000 στρατοῦ ἐξ Ἀγγλων καὶ ἰθαγενῶν.

Οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἐπιστέλλουσιν ὅτι οὐδέποτε αἱ Ἰνδίαι εἶδον τόσον ἐξοχὸν στρατιωτικὴν πομπὴν ἀλλὰ καὶ σπανίως εἰς ἄλλο μέρος τῆς αὐτοκρατορίας συνηθροίσθη πρὸς ἐπιθεώρησιν μεγαλειτέρα ἢ καὶ θεματικωτέρα στρατιωτικὴ δύναμις.

Ὄχι μόνον ἕκαστος κλάδος τοῦ στρατοῦ ἀντεπροσωπεύθη, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ ἐν Ἰνδίαις στρατιωτικὴ δύναμις καὶ τὰ ἰθαγενῆ στρατεύματα ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς του ἕκαστον.

Ἐκ τῶν 30,000 τῶν παραταχθέντων ἀνδρῶν, τὸ ἓν τρίτον ἦσαν Ἄγγλοι καὶ τὰ δύο τρίτα ἰθαγενεῖς.

Οἱ ἀντιπροσωπεύοντες κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τὸν Βασιλέα Δοὺξ καὶ Δούκισσα τοῦ Κονὼτ ἐπεσκέφθησαν διαφόρους Ἰνδικὰς πόλεις, ἐγένοντο δὲ πανταχοῦ δεκτοὶ ἐγκαρδίως καὶ ἀνευφημήθησαν ὑπὸ ἀπείρου πλήθους.

— Ἐνῷ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας μετὰ τῆς Ἀϋλῆς του ἐπέστρεφον ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐν Μαδρίτῃ πρό τινων ἡμερῶν, ἄνθρωπός τις, ὅστις καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα πάσχει ἐκ φρενοβλαβείας, ἐπυροβόλησε κατὰ τῆς δευτέρας ἁμάξης τῆς ἀκολουθίας. Οὐδεὶς ὅμως τῶν ἐπιβαινόντων ἔπαθέ τι.

— Ὁ ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς», ἐπιστέλλων περὶ τῶν γεγονότων, τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν Βρεττανικὴν διαμαρτύρησιν κατὰ τῆς διαβάσεως τῶν Δαρδανελλίων, λέγει ὅτι οὔτε ἡ Πύλη θ' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν διαμαρτύρησιν ταύτην, οὔτε ἡ Ἀγγλικὴ πρεσβεία θὰ προσῇ εἰς νέας παραστάσεις.

Ἐπίσης μέχρι τοῦδε οὐδεμία ἄλλη πρεσβεία ἐκινήθη ἢ θὰ κινηθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Τὸ ἀτμόπλοιον Ἔλ Κάϊρα, τῆς ἑταιρείας Κελιβάλ, ὑπὸ ἀγγλικὴν σημαίαν, διῆλθεν ἐκ Δαρδανελλίων ἄνευ ἐπισοδίου τινός.

— Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Βατιλιὰς» ἔφθασεν εἰς Μάλταν ἐξ Ἀλεξανδρείας τὴν νύκτα τῆς Τετάρτης, 14 Ἰαν. μὲ ἑπτὰ κρεύσματα χαλάζης ἐπ' αὐτοῦ· εἷς θανατος δὲ ἐκ τῆς ἐπιδημίας, ταύτης συνέβη ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου πρὸ τῆς ἀρίξεώς του.

— Τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον συνεπλήρωσε τὴν 15ην Ἰαν. ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρα ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤνοιξεν.

Ἐννοεῖται ὅτι αὐξάνει ὁσημέραι, νέα δὲ παράρτηματα θὰ εἰσδομηθῶσιν εὑρισκόμενα ἤδη ἐν σχεδίῳ.

Ἰδιαίτερον παράρτημά κτίζεται, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ τοποθετηθῇ πλῆθος ἀχρήστων ἐντύπων, ἅτινα θὰ ἐξακολουθήσουν συλλεγόμενα, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς κανένα μέλλοντα Μακώλεϋ, ὅστις θὰ συγγράψῃ ἱστορίαν παγκόσμιον τῶν χρόνων τῆς Βικτωρίας.

Καὶ ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ 1903 συμπληροῖ ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη ἀφ' ἧς ἐψήφισε τὴν οἰκοδόμησίν της.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Κοινοβουλίου φυλάττεται ἓν ἀντίτυπον εἰσερήποτε ἐγγράφου ὅπερ τυπώνεται καὶ πωλεῖται. Ἕκαστος ἐκδότης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ στείλῃ ἓν ἀντίτυπον εἰσαρήκοτε ἐκδόσεώς του.

Φυλάττεται ἐκεῖ ἐπὶ παραδείγματι καταπληκτικὴ συλλογὴ ὅλων τῶν ἀγράφων ἡμερολογίων καὶ σημειωματαρίων.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὸ ὁλικὸν τῶν ἐπισκεπτῶν ὅλων τῶν διαμερισμάτων τοῦ Μουσείου ἐφθασε πρώτην ταύτην φορὰν τὸ 1,000,000. Τοὺς ἐπισκέπτας ἀριθμεῖ εἷς ἐκ τῶν θυρωρῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐξάνει κατὰ 20 τοῖς ἑκατὸν ἀνὰ πέντε ἔτη. Πολλοὶ δ' ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου εἶναι ξένοι τοῦ Λονδίνου.

Οὕτω κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην παρ' ὅλον τὸν χειμῶνα εὑρίσκονται εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ πελωρίου Μουσείου ἐν μέσῳ τῶν τελευταίων ἡμερῶν πλεῖστοι Ἀμερικανοί, φέροντες μαλιστὰ πίλους Πανάμα.

ΓΑΛΑ ΑΓΝΟΝ

Εὑρίσκεται, ὅσοι θέλετε, εἰς τὸ πλησίον τῆς πόλεως ἐξοχικὸν Καφενεῖον Χατζησάββα.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

— Δὲν ἀμφιβάλλω, εἶπεν, ἐνῷ ἐνησχολούμην μετὰ τῶν συντρόφων εἰς τὰς προετοιμασίας τοῦ δείπνου, ὅτι ἡ νὺξ αὕτη θὰ ἀναζωογονήσῃ τὰς προλήψεις τῶν κατοίκων τῆς πεδιάδος.

Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην συνῆθως ὁ Γισμόνδος παρακάθηται κατ' ἔτος εἰς τὸ συμπόσιόν του, καὶ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ἐκ τῶν παραθύρων διαχέεται ἔξω, ἀναγγέλλει τῶν δαιμόνων τὴν πανήγυριν.

Καὶ πιστεύω ὅτι ἐπὶ παρομοίων περιστάσεων ἐστηρίχθη τὸ συναξάριον τοῦ Ἐστεβάν.

— Πρόσθες εἰς ταῦτα, εἶπεν ὁ Βουτρέ, καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ὑποκριθῇ τις τὴν κηνὴν ταύτην, τὴν ἐπελθοῦσαν βεβαίως εἴς τινας ἀστείους πονηρούς, καὶ δὲν εἶνε ἀδύνατον ὁ πατὴρ τοῦ Ἀριέρου νὰ παρέστη πραγματικῶς εἰς κωμῳδίαν αὐτοῦ τοῦ εἴδους.

Καὶ ἡμεῖς δὲ ἔχομεν τὰ μέσα νὰ τὴν ἐπαναλάβωμεν, ἐξηκολούθησε σύρων τεμάχιον πρὸς τεμάχιον τὰ ἐνδύματα τῆς παρεπιδημούσης θεατρικῆς ἑταιρείας.

Ἰδοὺ ἓν ἔνδυμα ἱππότου, τὸ ὁποῖον φαίνεται κοπὲν διὰ τὸν λοχαγόν. Θὰ ἀναπαραστήσωμεν ἀκριβῶς διὰ τούτου τὸν ἀτρόμητον ἀκόλουθον τοῦ κολασμένου, ὅστις εἶχεν ὄψιν ὡραίου νεανίου.

Τὸ φιλάρεσκον τοῦτο ἔνδυμα, ἐξηκολούθησεν, ὅπερ θὰ κατεστήσῃ ὀλίγον μαραμμώδη τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ καλοῦ Σεργὺ, καὶ θὰ τῷ δώσῃ τὸ ὕφος τοῦ ἐπαγωγοτέρου τῶν ἀκολούθων.

Ὑπολογήσατε ὅτι ἡ ἐπίνοια εἶνε θαυμασία, καὶ μᾶς ὑπόσχεται νύκτα παρηφόρου φαιδρότητος.

Καὶ ὁμιλῶν οὕτως ὁ Βουτρὲ, μετεμφιέσθη ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, καὶ ἡμεῖς δὲ τὸν ἐμιμήθημεν γελῶντες.

Ἐν τούτοις, ἐλάβομεν τὴν πρόνοιαν νὰ διατηρήσωμεν τὰ ξίφη μας, ἅτινα ἀφ' ὅτου κατεσκευάσθησαν δὲν ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ στολίσωσι τοιοῦτον καλλωπισμόν.

— Καὶ ἡ ὡραία Ἰνὲς, ἐξηκολούθησεν ὁ Βουτρὲ, δὲν τὴν ἐσκέφθητε διόλου· ὁ κ. Βασκαρᾶς ὂν ἡ φύσις περιεκόσμησε μὲ ἐξωτερικὰ πλεονεκτήματα, διὰ τὰ ὁποῖα αἱ χαρίτες θὰ ἐζηλοτύπουν, θὰ θελήσῃ τάχα νὰ ἀναλάβῃ τὸ μέρος της, ὑποχωρῶν εἰς τὴν γενικὴν αἴτησιν τοῦ κοινοῦ;

— Κύριοι, ἀπήντησεν ὁ Βασκαρᾶς, συνεργῶ εὐχαρίστως εἰς ἀστεϊσμούς, εἴτινες δὲν ἀποβλέπωσι τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μου, κατ' ἀρχήν. Ἀλλ' ὁ ἀστεϊσμὸς οὗτος εἶνε ἐξ ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν εἶνε συγχωρημένον νὰ λάβω μέρος· καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι δὲν περιφρονεῖ τις ἀπερισκέπτως τὰς τοῦ ἄδου δυνάμεις. Διασκεδάσατε σεῖς εἴτινες δὲν φοβεῖσθε, ἐγὼ διαμαρτύρομαι πάσῃ δυνάμει καὶ διὰ ν' ἀποφύγω πᾶσαν ἐνάμιλλιν, καταφεύγω ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν προσευχήν. Παραχωρήσατέ μου μόνον, ὡς ἀδελφόν σας ἐν Χριστῷ, τὴν ἄδειαν νὰ διέλθω τὴν νύκτα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σκίμποδος, τινὰς ζωοτροφίας πρὸς συντήρησιν τοῦ σώματος καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς προσευχῆς.

— Λάβε, τῷ εἶπεν ὁ Βουτρὲ, μίαν χῆνα ὁλόκληρον καὶ δύο μπουκάλια ἐκ τῶν καλλιτέρων, καὶ διατήρησον τὴν θέσιν σου, φίλε μου, διότι ποτέ σου δὲν θὰ ἦσαι τι πλέον τοῦ ἀνοήτου. Ἐν τούτοις, ἐπρόσθεσε καθίζων καὶ πληρῶν τὸ ποτήριόν του, ἡ Ἰνὲς δὲν ἔρχεται παρὰ εἰς τὰ ἐπιδόρπια καὶ ἐλπίζω πολὺ ὅτι θὰ ἔλθῃ.

— Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ, εἶπεν ὁ Βασκαρᾶς.

Ἔλαβον τὴν πρὸ τῆς πυρᾶς θέσιν, τὸν ἱππακόμον ἔχων εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερά μου τὸν ἀκολουθον τῆς Ἰνές· ἡ θέσις ἔμενε κατέναντί μου κενή.

Περιέφερα τὸ βλέμμα κύκλῳ τῆς τραπέζης καὶ εἴτε ἐκ προκαταλήψεως εἴτε ἐξ ἀδυναμίας τοῦ πνεύματος εὗρον ὅτι ἡ διάσκεψις αὕτη εἶχέ τι τὸ μυστηριῶδες καὶ σοβαρόν, ὅπερ μοὶ ἐθλιβε τὴν καρδίαν. Ὁ Σεργὺ, ἁπλοϊκώτερος ἐμοῦ ὡμαντικῶν ἐντυπώσεων, ἐφαίνετο ἔτι μᾶλλον συγκεκινημένος. Ὁ Βουτραὶ ἔπινεν.

— Πόθεν προέρχεται, εἶπεν ὁ Σεργύ, τὸ ὅτι αἱ παράβολοι αὗται ἰδέαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ φιλοσοφία ἔπαιξεν, οὐδέποτε νὰ χάνωσι καθ' ὁλοκληρίαν τὸ κράτος των, καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν στυθερωτέρων καὶ τῶν μᾶλλον πεφωτισμένων νόων; Ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις ἔχει ἴσως ἀπόκρυφόν τινα ἀνάγκην νὰ ὑφίστηται μέχρι τῶν τερατωδῶν, ὅπως εἰσέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν προνομίων τινῶν, ἅτινα τῇ ἠρνάσθησαν ἄλλοτε, καὶ ἅτινα συνιστῶσι τὴν εὐγενεστέραν μερίδα τῆς οὐσίας της.

— Εἰς τὴν τιμήν μου, εἶπεν ὁ Βουτραὶ, δὲν ἐπίστευσα ποτὲ εἰς τὴν ὕπαρξιν τοιαύτης σκέψεως. Ἂν καὶ σὺ ἐξηφρίσθης μὲ λέξεις σαρκαστάτας, ὥστε νὰ τὴν ἐννοήσω. Τὸ αἴσθημα αὐτὸ προέρχεται ἁπλούστατα ἐκ γραμμικῆς συνηθείας τῶν ὀργάνων τοῦ ἐγκεφάλου, ἅτινα διετήρησαν ὡς ἁπλοῦς χηρός, ἀποσκληρυνθεὶς ἐκ τοῦ χρόνου, τὰς μωρὰς ἐντυπώσεις, ἃς αἱ μητέρες καὶ αἱ τροφοὶ μᾶς ἐνεχάραξαν κατὰ τὴν νηπιότητά μας, καὶ τοῦτο διεπραγματεύθη ὁ Βολταῖρος εἰς ἀξιόλογον βιβλίον, ὅπερ σοὶ συνιστῶ ν' ἀναγνώσῃς ὅταν θὰ ἦσαι ἐν ἀδείᾳ. Ἄλλως τε, σαπτόμενος ὡς σὺ, ταπεινοῦμαι ἐξ ἴσου μὲ τὸν ἀγαθὸν αὐτὸν ἄνθρωπον, ὅστις μουρμουρίζει πρὸ ἑνὸς τετάρτου εὐχὰς ἐπὶ τοῦ δείπνου του, πρὶν τολμήσῃ νὰ διαπνεύσῃ ἐγγίζων αὐτὸ διὰ τοῦ ὀδόντος.

Ὁ Σεργὺ ἐκίνησεν, ὁ Βουτραὶ ὑπεστηρίσθη τὸ θέμα του βῆμα πρὸς βῆμα, ὀγυρούμενος, κατὰ τὸ σύνηθες, ὄπισθεν τῶν ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων του: πρόληψις, δεισιδαιμονία καὶ φανατισμός, καὶ οὐδέποτε τὸν εἶδον ἐπιμένοντα τόσον εἰς φιλοσοφικὴν λογομαχίαν· ἀλλὰ ἡ φιλονεικία δὲν διετηρήθη πολὺ εἰς τὸ ὕψος της, διότι ὁ εἷς ἦτο βαρὺς καὶ ἡμεῖς ἐπίναμεν ἀρθόνως, μὴ ἔχοντες νὰ πράξωμέν τι καλλίτερον.

Τὰ ὡρολόγιά μας ἐδείκνυον ἤδη μεσονύκτιον, καὶ ἐρροφῶμεν μίαν εἰτέτι φιάλην, ὅταν ἀνεκράξαμεν ὅλοι ὁμοῦ μεθ' ὑπερμέτρου χαρᾶς, ὡς ἐὰν ἡ πάρεσις τῆς στιγμῆς ταύτης, μᾶς ἀπήλλαττε ἀπὸ ἀποκρύφου τινὸς ἀνησυχίας.

— Μεσονύκτιον! κύριοι, μεσονύκτιον καὶ ἡ Ἰνὲς τῆς Σιέρρας δὲν ἦλθεν!

Ἡ ὁμόφωνος αὕτη κραυγή, ἡ τόσον παιδικῶς ἀφελής, μᾶς ἀπέσπασε πραττομένων χαχχασμόν.

— Μὰ τὸν θάνατον, εἶπεν ὁ Βουτραὶ ἀνεγειρόμενος ἐπὶ τῶν οἰνοβαρῶν κνημῶν του, ὧν προσεπάθει νὰ συγχρατήσῃ τὴν ὄντασιν, ὑπὸ ὕφος τι νωχελείας καὶ νωθρότητος. Μολονότι ἡ ὡραία αὕτη ἔλειψεν ἀπὸ τὴν παρισινὴ συντροφιά μας, ἡ ἱπποτικὴ φιλοφροσύνη ἣν ἐπαγγελλόμεθα μᾶς ὑπερασπίζει κατὰ τῆς λήθης. Φέρω τὸ ἴσον χειλὰς αὐτὸ ποτήριον εἰς ὑγείαν τῆς εὐγενοῦς νεάνιδος Ἰνὲς τῆς Σιέρρας καὶ ὑπὲρ τῆς προσεχοῦς ἀπελευθερώσεώς της.

— Εἰς ὑγείαν τῆς Ἰνὲς τῆς Σιέρρας! ἀνέκραξε καὶ ὁ Σεργύ.

— Ἰνὲς τῆς Σιέρρας! ἐφώνησα καὶ ἐγὼ, πλησιάζων τὸ ἡμίκενον ποτήριόν μου εἰς τὸ ποτήριόν των, τὸ σχεδὸν πλῆρες!

— Ἰησοῦ ἐγὼ! ἀνέκραξε φωνὴ γλυκεῖα ἀπὸ τῆς πινακοθήκης ἐρχομένη.

— Χμ! εἶπεν ὁ Βουτραὶ καθιζων, ὁ ἀστεϊσμὸς δὲν εἶνε ἄσχημος, ἀλλὰ τίς τὸν κάμνει;

Ἔρριψα τοὺς ὀφθαλμούς ὄπισθέν μου, ὁ Βασκαρᾶς ἦτο στερεῶς προσκεκολλημένος ἐπὶ τοῦ ἐρείσματος τῆς ἔξοδος του, καὶ ὅλως κάτωχρος.

— Ὁ ἀχρεῖος αὐτὸς ἀμαξηλάτης, εἶπον, ἁπάντων εἰς τὸν Βουτραί, τὸν ὁποῖον ὁ εἶνος τοῦ Πλάσμου ἔφερεν εἰς εὐθυμίαν.

— Ἰησοῦ με, ἰησοῦ με! ἐπανέλαβεν ἡ φωνὴ ὑγεία καὶ εὐθυμία εἰς τοὺς ξενιζομένους εἰς τὸν πύργον τοῦ Γκρανάδου!

— Εἶναι ἡ φωνὴ γυναικός, καὶ γυναικὸς νέας, εἶπεν ὁ Σεργὺ ἀνεγειρόμενος μετ' εὐγενοῦς καὶ χαριέντος θάρρους. Συγχρόνως διεκρινομεν πρός τὸ μέρος, τὸ ὁλιγώτερον πεφωτισμένον τῆς αἰθούσης, λευκόν τι φάσμα, σπεῦδον πρὸς ἡμᾶς, μετ' ἀπιστεύτου ταχύτητος, ὅπερ ἀρτιχθὲν πρὸ ἡμῶν, ἀρῆκε νὰ πέσῃ τὸ ἐνδύμιόν του, καὶ διελθὸν μεταξὺ ἡμῶν, εἶτινες ὄθθιοι ἐνεμένομεν μὲ τὸ ὅπλον εἰς τὴν χεῖρα, ἐκάθησεν εἰς τὴν θέσιν τῆς Ἰνές.

(ἀκολουθεῖ.)

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁ πρωθυπουργὸς Σαγάστας.

Ὁ ἰσχυρῶς ἀσθενῶν μεγας πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς Ἱσπανίας οὐδέποτε ὑπῆρξε πλούσιος. Ἡ στολή του ἦτο παντοτε πενιχρά.

Ἐπὶ μακρὸν ἐκυκλοφόρουν ἱστορίαι περὶ διαφόρων περιστάσεων, καθ' ἃς ξένοι ἐξέλαβον αὐτὸν ὡς ἐπαίτην· καὶ εἶναι γεγονὸς ὅτι πρό τινων ἐτῶν ὅμως φίλων του, ἐκ τῶν ἐν τῇ βουλῇ ὁπαδῶν του, προσέφερον εἰς αὐτὸν ζῶρον κατὰ τὰ γενέθλιά του ἕνα πίλον. Ὡσαύτως, καὶτοι ὡς ὑπουργὸς τοῦ Ἱσπανικοῦ Στέμματος ἔλαβεν περίπου πεντήκοντα παράσημα καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως του καὶ παρὰ ξένων ἡγεμόνων, οὐδέποτε ἐγνώσθη ὅτι ἔβαλε κανεν ἐξ αὐτῶν, οὔτε κατ' ἐπισήμους ἀκόμη περιστάσεις.

Ὡς ῥηθὲν εἶχεν, καθὼς ὅλοι οἱ Ἱσπανοί, πάππας κεμψὶν ὕφος, καὶ πολλάκις προσεπαθει νὰ κάμῃ πειστικὴν τὴν εὐγλωττίαν του. Ἀλλ' ὅταν παρεφέρετο οἱ λόγοι του ἐξώφθω. φλογερὸι ὡς ἀληθῆς χειμαρρος πυρός. Εἶναι ἤδη τρεῖς ὑποψήφιοι εἰς τὴν θέσιν ἣν εἶχεν ὡς ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων Ἱσπανῶν, οἱ Σενόρες Λωρέτ, Μοντερὼ Ριος, καὶ Κανοβέγας. Ὁ τελευταῖος, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ ἱκανώτατος.

* * *

Ὁ Σουλτᾶνος τοῦ Μαρόκκου.

Εἷς τι ἄρθρον περὶ τοῦ βασιλεύοντος εἴδους τοῦ Μαρόκκου, ὁ Κήρυξ τῆς Μασσαρίτης ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἐπαναστάσεως λέγει ὅτι ὁ Μουλαῒ Ἀβδὲλ-Ἀζίζ, ὁ νῦν Σουλτάνος, ἔχει ἑπτὰ θείους (ἀδελφοὺς τοῦ πατρός του) ζῶντας, καὶ οὐχὶ ὀλιγωτέρους τῶν πεντήκοντα ἑνὸς ἑτεροθαλῶν ἀδελφῶν. Ὁ Μουλαῒ Χασὰν, ὁ πατήρ του, εἶχε, φαίνεται, εἴκοσι μίαν συζύγους καὶ σκλάβας, αἵτινες ἐγέννησαν εἰς αὐτὸν πεντήκοντα ἑπτὰ τέκνα, τοῦ νῦν Σουλτάνου ὄντος τοῦ νεωτάτου ἐξ αὐτῶν. Τοῦ Ἀβδ-ελ-Ἀζίζ ἡ συγχριτικῶς εὐγενὴς, λιπτὴ καὶ φιλομαθὴς φύσις ἀποδίδεται. εἰς τὸ Κυρασσινὸν αἷμα τὸ ὁποῖον ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τὴν μητέρα του.

Ἦτο αὕτη σκλάβα ἐκ τῆς Κιρκασιανῆς φυλῆς, ὀνομαζομένη Λάλλα Ραΐκ, καὶ ἠγοράσθη ἐν Κων)τόλει τὸ 1875 ὑπό τινες ἐξωμαστύχου, ὅστις προσέφερεν αὐτὴν εἰς τὸν Μουλαῒ Χασσάν. Ἦτο δὲ τότε μόλις εἴκοσι ἐτῶν, ἐκτάκτως ὡραία, ἐπιστημονεστάτη χειρούργικ καὶ ἰατρός, κεκτημένη ὅτι σπανίαν ἀγχίνοιαν, ἐὰν δύναταί τις νὰ κρίνῃ ἐκ τῆς μεγάλης εὐνοίας ἣν προσείλκυσε παρὰ τοῦ κυρίου της, ἐπέτυχε τὴν ἀνύψωσιν εἰς τὸν θρόνον τοῦ υἱοῦ της, κατὰ τὸ δίκαιον ἕκτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, παρὰ τὰ δικαιώματα τῶν πεντήκοντα ἑνὸς πρεσβυτέρων ἀδελφῶν του.

* * *

Ὁ μονόφθαλμος Καλίφης.

Ὁ νόμιμος κληρονόμος τοῦ Μαρόκκου ἦτο, βεβαίως, ὁ περιφημος μονόφθαλμος Καλίφης, Μουλαῒ Μωχάμεδ, ὅστις φαίνεται ὅτι ἐσχάτως ἀπελύθη τοῦ περιορισμοῦ καὶ διωρίσθη ἀρχηγὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ Φεζ. Ὁ Μωχάμεδ, ὁ πρεσβύτατος τῶν τέκνων τοῦ Μουλαῒ Χασσὰν, περιγράφεται ὑπὸ τοῦ Κήρυκος ὡς μονοδίκως στρατιώτης, ἀλλὰ κατὰ τὴν νεότητά του, πρὸ τοῦ περιορισμοῦ του—εἰς ὃν ἐτέθη αὐχὶ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του, τοῦ νῦν Σουλτάνου, ὡς διεδόθη, ἀλλὰ, ἕνεκα κατηγορήσεων, ὑπὸ τοῦ πατρός του, Μουλαῒ Χασσὰν—ἐπανειλημμένως ἔδωκε δείγματα ἀγρίων, αἱμοχαρῶν καὶ διεφθαρμένων κλίσεων, ὥστε ἡ ἀποτυχία του τοῦ νὰ ἀνέλθῃ τὸν θρόνον ὑπῆρξε πραγματικῶς εὐτυχία διὰ τὸ Μαρόκκον. Θεωρεῖται βεβαίως ὅτι βασιλεία βίας καὶ αἵματος θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐάν ποτε οὗτος κατορθώσῃ νὰ ἐκθρονίσῃ τὸν Ἀβδελ-Ἀζίζ, ἀλλ' αἱ Ἱσπανικαὶ ἀρχαὶ ἔχουσι τὴν γνώμην ὅτι ἐὰν ὁ τελευταῖος ἀπέθνησκεν αἴφνης τώρα πολλοὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν του θὰ ἠγείροντο ὡς ἀπαιτηταὶ τοῦ θρόνου, καὶ ὅτι τὸ Μαρόκκον ἤθελε βυθισθῇ εἰς τελείαν ἀναρχίαν.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Εἰς τὸ Βιβλιοδετεῖον Χ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ δίδεται καλλιτεχνικώτατα ἀντὶ ἑνὸς μόνου σελ. χρυσοδέτος μετὰ δέρματος, καὶ ἀντὶ ἡμίσεως σελ. χαρτοδέτος, ἡ ἐσχάτως ἐκδοθεῖσα Ἱστορία τῆς Κύπρου.

Κ. ΜΥΡΙΑΝΘΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Ὁ ἰατρὸς κ. **Κωνσταντῖνος Μυριάνθης** κατοικεῖ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Λευκωσία» ἀπέναντι τοῦ καφενείου Φανερωμένης, ὅπου δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΡΙΖΙΚΗ
Χρῆσις
Εἰδικῶν Σκευασιῶν
τοῦ ἐν Παρισίοις διατελέσαντος καθηγητοῦ διαπρεποῦς Ἕλληνος ἰατροῦ Πανᾶ.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΝΕΩΤΑΤΑΙ